

Hillebrand tjänte på konungens gård

Folksong - ballad



1 Hil - le - brand tjän - te på ko - nun - gens gård. Ut - i
 2 Han tjän - te där in - te så myc - ket för gull, Ut - i
 3 Han tjän - te där in - te så myc - ket för lön, Ut - i
 4 "Hör frö - ken Gulle - borg, vad jag månd' sä - ga dig:" Ut - i
 5 "Och nog vill jag fara ut - av lan - det med dig," Ut - i
 6 "På mig ak - tar fa - der, på mig ak - tar mor," Ut - i
 7 På mig ak - tar vän - ner, på mig ak - tar släkt," Ut - i
 8 "Jag skär dig en kläd - ning av skar - la - kan fin," Ut - i



lun - den. Och där tjän - te han ut - i fem - ton run - da år. För
 lun - den. Som för att frö - ken Gul - le - borg var ho - nom så huld. För
 lun - den. Som för att frö - ken Gul - le - borg var ho - nom så skön. För
 lun - den. "Lys - ter du att fa - ra ut - av lan - det med mig?" För
 lun - den. "Vo - re ej så mån - ga, som ak - ta up - på mig." För
 lun - den. "På mig ak - tar sys - te - er, på mig ak - tar bror." För
 lun - den. "Men mest ak - tar rid - da - ren som ha - ver mig fäst." För
 lun - den. "Så kän - ner han dig e - ej på din ro - sen - kind." För



den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 9 "Jag by - ter ringar - ne på
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 10 Och Hil - le - brand sadla - de de
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 11 Så re - do de ö - ver
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 12 "Var har du ta - git din
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 13 "Honom har jag tagit från hans
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 14 "Väl tyc - kes mig kän - na
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 15 "Faren vä - äl, faren väl, med
 den han har tro - lo - vat i sin ung - dom. 16 Men när som de ri - dit så



fin - gar - ne små," Ut - i lun - den. "Så kän - ne - er han ej i -
 gån - ga - re grå, Ut - i lun - den. Så lätte - lig han lyfte frö - ken
 tretti - mi - la skog, Ut - i lun - den. Och där möt - te dem e - en
 goda un - ger - sven?" Ut - i lun - den. "Mig tyckes, han ej sit - ter väl
 mo - der i - går," Ut - i lun - den. "Där - över hon månd' grå - ta så
 den ro - sende kind," Ut - i lun - den. "Men ej kän - ner jag den skar -
 tusen - de god - natt!" Ut - i lun - den. "Och hälsa frö - ken Gulle - borg med
 li - ten en stund, Ut - i lun - den. Så lyster frö - ken Gulle - borg att

